

esik a többletől, a másik kettő pedig közeledik egymáshoz. E kilencz levél után a száron egy háromtagu levélörv következik, e fölött meg két rügyörv három-három tagu. A kilencz alsó levél állása, daczára hogy a levélcyclus látszólag felbomlott, mégis törvényszerű és a rendes $\frac{2}{4}$ levélállás pontosan kijön, azaz az eredeti keresztet (decussatio) képező két pár levél esik egy fordulatra ez eltérő esetenél. Így képez a következő két pár is egy második cyclust, a 9-ik pedig már a következők tagja.

Látni való ezekből, hogy a Syringákon még sok a tanulni, vizsgálni való, ép azért ajánlom őket az érdeklődők becses figyelmébe. Az hogy a *S. Persica* himpora tökéletlen, s hogy magvat nem érlelne, meg eredeti hazájának bizonytalansága, ugy hiszem mind oly pont, mely sikert ígér a vizsgáló buzgalmának.

Lapszemle.

(H.) Fischbach ismert német író a „Centralblatt f. d. gesammte Forstwesen“ legujabb számában a tölgy csererdők kivesszett tuskóinak pótlására a homlitást ajánlja.

A hollandiai csererdők, mint mondja, 10 éves fordában kezeltetnek, levágás előtt azonban a 6-ik vagy 7-ik évben először igen jó sikerrel gyérittetni szokták. Ezen alkalommal a mutatkozó hézagok közelében lévő, földfelé hajló hajtások, ha egészségesek, megkiméltetnek. E hajtások 2—3 évvel a letarolás előtt csucsokkal a földbe ásatnak be, előbb azonban vastagságuk közepéig bevágnak s innen azután 3—4 cm. hosszú hosszmetzés tétetik legtöbnyire azon helytől kezdve a tő felé, a hol egy oldalág kinő. Ha a homlitás 3 évvel a letarolás előtt történik, elég, ha a kéreg kivágnak ezen a helyen, úgy hogy a fás rész csupaszon maradjon. A lehajtott sarjcsúcs nem vágnak le, hanem körülbelől 20 cm.-nyire kívül hagyatják. Ha a sarj erős s önmagától nem marad meg lehajtott állásában, fakampóval, kövel vagy gyepvel szorítottatják le. A betakart résznek a földdel szoros összefüggésben kell maradni s legalább is 15 cm.-nyire fedetnie; legjobb, ha e fedésnek $\frac{1}{3}$ -ad része dombot képez, hogy a levegő könny-

nyebben átjárja. Tarolás alkalmával a lehajtott sarjak nem vágatnak el a tőtől.

A kijavítás természetesen csak meglevő tuskók közelében eszközölhető ily módon, de a hol lehetséges alkalmazandó, mert az így nevelt egyedek sokkal erőteljesebbek mint a csonkitott csemetékből neveltek. A sarjak ily homlitott tőből már az első forda végén tetemes mennyiségű kérget szolgáltatnak, míg a csonkitott csemeték sarjai általában vékonyabbak, hogy sem valamit lehetne belőlük nyerni.

A mi a költséget illeti, Fischbach szerint 100 drb homlitvány összesen 1 fr. 57 cm. (hollandiai pénzbe) kerül, vagy közel két napszámba, holott 100 darab csonkitott csemetéből nyert tuskó csemete 0.5 frt vagy 0.6 napszámba kerül, csemetékkel együtt azonban 2—3 frtba, vagyis 3—4 napszámba. Utóbbiak tehát közel két annyiba mint az elsők.

Előnye a homlitványoknak ezenkívül, hogy a sarjak nincsenek kitéve veszélynek, míg a csonkitott csemeték hajtásait a házi nyulak kedvtelésből rendszeren lerágják.

(T.) A „**Forstliche Blätter**“ czimű szakfolyóirat közlése szerint a német erdészek által Koburgában tartott idej, XI-ik gyűlés tárgysorozatának első pontját azon — már tavaly is tárgyalt — kérdés képezte: miképen lenne Németországban az erdészeti egyesületi ügy szervezendő, hogy a működés sikeresebb legyen. A gyűlés ezen kérdés fölött rövid vita után s miután maga dr. Dankelmann főerdőmester is, mint — saját szavai szerint — ezen koraszülöttnek „keresztattya“, a fenforgó viszonyokat méltányolva, a további tárgyalástól elállott, majdnem egyhangulag napirendre tért, s így a több részről óhajtott egységes „német birodalmi erdészeti egyesület“ eszméjének megvalósítása, mely tudvalevőleg a fentebbi kérdéssel összefügg, ismét egy időre elodáztatott.

Ugyanezen gyűlés Dankelmann előadó javaslatához képest majdnem egyhangulag kimondotta, miszerint „tekintve, hogy a német erdőgazdaság a belföldi haszonfa-szükségletet úgy mennyiségre, mint minőségre nézve fedezni képes: a feldolgozatlan, valamint a nyersen feldolgozott haszonfa után szedendő beviteli vám felemelését a német erdőgazdaság érdekében sürgősen kívánatosnak tartja“, s egyszersmind utasította a gyűlés elnökségét, hogy ezen nyilatkozatot a birodalmi kancellárral közölje.

(T.) A német erdészeti statisztikai ügy egységes szervezésének vagyis ezen munkálatok birodalomszerte leendő rendszeres foganatosításának kérdése — mint ugyanezen lapban olvasható — a német erdőgazdáknak ez irányban kifejtett buzgó tevékenysége daczára sem lesz, még jó időre, kielégítő módon megoldható.

Igy legutóbb a porosz mező- s erdőgazdasági ministerium a német erdészek által Hannoverában tartott X-ik gyűlés elnökségének

hozzá intézett azon kérelmét, hogy egy az összes német kormányok által képviselendő erdészeti statisztikai congressus egybehívását közvetítse, s az erdészeti statisztika fejlesztéséhez legalább egyelőre multhatlanul szükséges adatok gyűjtését az állami erdészeti közegeknek elrendelje — bár az ügy fontosságáról teljesen meg van győződve — teljesíthetőnek nem tartotta, mivel az által egyrészt a Poroszországra nézve már folyamatban lévő ily munkálatok befejezése hátráltatnék, másrészt pedig az erdőtiszteket fontosabb érdekek megrövidítése nélkül több munkával terhelni nem lehet. Kilátásba helyezi egyébként, hogy a legközelebb megindítandó egységes földmívelési statisztikai munkálatoknál az erdészeti szempontból kívánt adatok némelyikére előreláthatólag ki lehet majd terjeszkedni.

(T.) **A farostból varrásra és horgolásra alkalmas szálakat** készítettek legutóbb kísérletképen Norköping nevű (Svédhon) helység mellett egy fonóban. Ezen új termék — mint a „Forst. Bl.“-nek írják — állítólag a legjobb minőségű len- vagy pamutszálakkal versenyzik s miután előállítására is igen olcsó, a vállalat jó sikerrel biztat.

(T.) **Az erdei fenyőcsemetek tűhullatásának** Vosfeldt erdőmester, a siléziai erdészeti egyesület 1881. évkönyvében leirt, következő eljárással vette elejét :

Az 1—2 éves csemeteket szeptemberhó végén, vagy októberhó elején óvatosan kiemeltette s 70—80 cm-re lazán feltöltött ágyakba ültetve, vékony lombréteggel födette be. Az így kezelt csemete következő tavasszal teljesen üde s kiültetésre kitűnően alkalmas maradt, míg a közvetlen közelben lévő többi csemetek, melyek ily bánásmódban nem részesültek, teljesen megvörösödtek s hasznavehetetlenekké váltak.

(T.) **A fanedv keringéséről** eddig általánosan elfogadott nézet, melyszerint a tápanyag, miután a levelekig felhatolt s ott, különösen szén-sav felvétele által a fa táplálására s szerves anyagainak képzésére alkalmassá vált, a kergén keresztül áramlik vissza, dr. Göppertnek a szileziai erdészeti egyesület Oppelnben tartott 1881. évi gyűlésén közölt — s a „Forstwissenschaftliches Centralblatt“-ban is közzétett — következő észlelete által némileg meg lett ingatva :

Göppert ugyanis 1870. elején egy 10 cm. magas s mintegy 30 cm. vastag kislevelű hársról, mely harmadmagával közös gyöktől nőtt ki, mellmagasságban mintegy 30 cm. széles kéregövet lehántott, várva, hogy ezen így a nedv visszavezetésére szolgáló szervtől megfosztott törzs előbb-utóbb kivész. Ez azonban nem következett be, mert ezen törzs még most is, mint ennek előtte 11 $\frac{1}{2}$ évvel, ép oly vitorán nő, zöldel és virít, mint mellette lévő három többi társa.

Az első évben az öv felső szélén dudorodás (Callus) mutatkozott — mint egyike azon tüneteknek, melyek az eddig elterjedt nézet gyakorlati bizonyítására szolgáltak, — ezentúl azonban a vasta-

godás egészen elmaradt, a lehántott törzsrész felülete elszáradt 3—4 cm. mély repedéseket kapott a nélkül, hogy ez a fa életképességére észrevehető befolyással lett volna.

Ezen s több hasonló tapasztalásra azután Göppert azon újabb nézetét alapítja, hogy a fanedv visszavezetésére nemcsak a kéreg, de a viszonyokhoz képest a fatest is képes.

Vadászati tárcza.

Trónörökös Ő Fensége görgényi vadászata 1882. évi szeptemberhó 22-től.

Görgényben a vadászatot jóval megelőzőleg, nagy szorgalommal folytak az előkészületek és berendezések, maga az országos főerdőmester is lenn volt a tartandó vadászatok érdekében, mozgás vala látható minden irányban, a szolgálatszélyzet és azokkal együtt két szakács és egy czukrász idejében megérkeztek, ezt követte nyomban a kastély berendezése, a 18 emeleti szobából négy szoba fentartatott a trónörökös pár részére, a többi 14 szoba Ő Fensége utasítása szerint kísérete és a vendégek számára lett berendezve, a szolgálatszélyzet földszinten volt elhelyezve. Az ebédlő kiváló csinnal és izléssel lett a trónörökös Ő Fensége előleges meghagyása folytán ékitve: agancsokkal, antilope és más különféle szarvakkal, kitömött madarakkal és igen régi vadászképekkel, szóval az összes berendezés azt a kellemes és összhangzatos benyomást teszi a szemlélőre, mely emlékünkből kimenni nem tud és maradandó emléket hagy. Ő Fenségeik egyik szobáját kiválóan két szokatlan nagyságú medvehőr ékiti, egyik koromfekete, másika tiszta fehér; egyikének, a feketének hossza: 210 cm. szélessége: pedig 220 cm. utóbbinak hossza 230 cm. szélessége pedig 250 cm. A kastély parkja a bekövetkezett ősz daczára, pompájából mitsem veszített, lombkoszorujával és Weszter főer-